

Osnova za izračun DMV in DDV pri pridobitvah vozil

Pojasnilo FURS, št. 4234-518217/2015-1 z dne 28. 12. 2015

V zvezi z vprašanji davčnih zavezancev v povezavi z določitvijo pravilne davčne osnove za izračun davka na motorna vozila (DMV) v povezavi z vključevanjem različnih dodatnih postavk na izdanih računih tujih dobaviteljev (stroški provizije, pristojbine, prevoz ...) v nadaljevanju pojasnjujemo:

Na podlagi 6. člena Zakona o davku na motorna vozila – ZDMV (Uradni list RS, št. 72/06-UPB2, 9/10, 40/12-ZUJF) je osnova za davek prodajna cena posameznega motornega vozila, ki ne vključuje tega davka in davka na dodano vrednost. Kot prodajna cena se pri pridobitvi motornega vozila iz druge države članice EU šteje nakupna cena, pri uvozu pa vrednost, določena v prvem do četrtem odstavku 38. člena ZDDV-1. Če prodajna cena ne ustreza prometni vrednosti ali če plačila ni, je davčna osnova prometna vrednost teh motornih vozil, ki jo ugotovi davčni organ.

Glede na zakonsko podlago se pri pridobitvi motornega vozila iz druge države članice EU šteje nakupna cena vozila.

V Slovenskih računovodskih standardih – SRS (Uradni list RS, št. 118/05, 10/06 – popr., 58/06, 112/06 – popr., 112/06 – popr., 3/07, 12/08, 119/08, 1/10, 90/10 – popr., 80/11, 2/12, 64/12, 94/14 in 2/15 – popr.) so v opredelitvi posameznih gospodarskih kategorij navedene definicije in obrazložitve, ki dajejo vsebinsko razlago posameznih pojmov, ki se uporabljajo pri računovodskem pripoznavanju gospodarskih kategorij. Tako se uporabljajo naslednji pojmi: Nakupna cena (purchase price) je v računu navedena cena količinske enote, ki jo je treba plačati in je že zmanjšana za v računu odobrene popuste, a ne tudi za kasneje dobljene popuste.

Nabavna cena (cost, procurement price) pa je seštevek nakupne cene količinske enote in ustreznih neposrednih stroškov nakupa, ki vključujejo v primeru uvoza tudi uvozne dajatve.

Dejanska prodajna cena (actual selling price) je prodajna cena, ki je uresničena pri prodani količinski enoti.

Glede na splošno opredeljene definicije posameznih vrednosti iz SRS, ki se uporabljajo pri računovodskem pripoznavanju poslovnih dogodkov in zakonsko opredelitvijo davčne osnove pri odmeri DMV, je tako davčna osnova za DMV pri pridobitvi motornih vozil vrednost vozila iz računa (oziroma pogodbe), ki ne vključuje ostalih neposrednih stroškov nakupa, ki jih zaračuna prodajalec, ali pa jih z nakupom vozila ima neposredno kupec sam.

Pri tem pa je z vidika celovite obravnave (predvsem za namene pravilne obdavčitve z davkom na dodano vrednost – DDV) pomembno, na kakšen način je tuji dobavitelj obravnaval te dodatne stroške (zaračunana provizija – »trader fee«, prevoz, deregistracija vozila, razne pristojbine,..).

Če se z vidika DDV kraj opravljanja teh storitev na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost - ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11-UPB3, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 14/13, 46/13-ZIPRS1314-A, 101/13–ZIPRS1415 in 86/14) šteje Slovenija, ter ni obračunal DDV svoje države (države prodajalca), mora kupec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, obračunati slovenski DDV od take storitve. Ugotoviti je torej treba, ali gre za več neodvisno opravljenih storitev ali za enotno storitev.

Pri nakupu rabljenih vozil (ki se po pravilih iz ZDDV-1 štejejo za rabljena prevozna sredstva), ki ga opravi oseba, identificirana za namene DDV v Sloveniji od davčnega zavezanca, identificiranega za namene DDV v drugi državi članici EU, je velikokrat obračunan (neupravičeno) DDV od neto cene vozila in ni uporabljena maržna ureditev za DDV (obračunan in neizkazan DDV od razlike v ceni) oziroma oprostitvev kot dobava blaga znotraj Unije pod pogoji, ki so enaki pogojem iz 1. točke 46. člena ZDDV-1.

V tem primeru je osnova za obračun DMV neto cena vozila, ki ne vključuje (neupravičeno) obračunanega DDV države prodajalca.

Vendar je v tem primeru taka pridobitev vozila na podlagi 2. a) točke prvega odstavka 3. člena ZDDV-1 predmet slovenskega DDV. V skladu z navedeno določbo so namreč predmet DDV pridobitve blaga znotraj Unije, ki jih na ozemlju Slovenije opravi za plačilo davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec in ga ne zajema ureditev iz tretjega, četrtega ali desetega odstavka 20. člena tega zakona. Na podlagi 36. člena ZDDV-1 davčna osnova pri dobavah blaga ali storitev vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvareh ali v storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave. V davčno osnovo se med drugim všttevajo tudi, če že niso všteti, trošarine in druge davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV. V davčno osnovo za DDV se ne šteje (neupravičeno) zaračunan znesek DDV druge države članice.